

Nejvyšší Mistryně

Ching Hai

News 142

Český překlad
Březen 2003

Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 142

20. března 2003

Český překlad

Obsah News 142

Obsah News 142	2
Změnit naši tíhu v radost	3
Je radostnější dávat než dostávat	4
Aforismy	7
Cesta míru	7
Chování svatého krále	8
Koncentrace a nesobecké oddání se	10
Vysvobození lidí, kteří mají spříznění	12
Včasná pomoc	12
Zázrak v pohřebním ústavu	13
Zjevení nebeské lásky	14
Silné spříznění s „já“	15
Otázky a odpovědi	16
Hladovějte po pozitivní duchovní síle	16
Využijte svého času k meditaci	16
Věnovat se duchovnímu životu je nejlepší forma vlastenectví	17
Pozitivní význam ega je důležitý	17
Staré časy	18
Mistr a já	18
Perly moudrosti	19
Buďme pravdiví k ostatním a upřímní sami k sobě	19
Mistryně vypráví vtipy	20
Boží hra scrabble	20
Malé nedorozumění	20
Ven z nemocnice, ven s penězi	20

Obsah této tiskoviny a její slova jsou proktnuty milosrdenstvím a požehnáním Nejvyšší Mistryně Ching Hai. Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část této tiskoviny nesmí být reprodukována v jakékoli formě či jakýmkoli prostředkem pro komerční účely. Prosíme, aby žádný z těchto materiálů nebyl upravován, krácen nebo doplňován bez předchozího souhlasu Nejvyšší Mistryně Ching Hai nebo vydavatele.

Tím se případný neoprávněný nakladatel uchrání od spáchání zlého karmického skutku.

www.spojeniesbohom.sk

www.suprememastertv.cz

www.spojenisbohem.cz

+421 903 100 216 slovenčina, angličtina

+420 608 265 305 čeština, angličtina

Změnit naši tíhu v radost

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 142

9. března 1994

Kalifornie, USA

originál v angličtině, videokazeta 409

Ti svatí, kteří jsou vysoce osvícení, kteří naprosto rozumějí hře stvoření, vedou odloučený život v ústraní hor, daleko od světského světa, jsou jedno se štěstím a osvobození od starostí a potíží. Nicméně tito svatí si často zvolí zůstat v chmurném světě, aby pomohli a dali příklad skutečného života cítícím bytostem. Proto jsme někdy požehnání a získáme záblesk jejich životů, jejich povznesených slov a činů. Tím, že pozorujeme jejich činy, se můžeme naučit, jak rozvinutý duchovní praktikující aplikuje velkou moudrost vesmíru ve světském světě.

Někdy můžeme problémy obrátit v radost, změnit nepříjemnost nebo břímě v krásu. Například normálně bych neměla toto oblečení. (Mistryně ukazuje na vestu a sukni, na komplet, který má na sobě.) A nemyslela jsem si, že z toho udělám nový, když už jsem jich minule navrhla tolik a nenosila jsem je, a dokonce jsem je také všechny nezkoušela. Ale někdo, nevím kdo, mi podstrčil tento kabátek do mého pokoje. Myslím, že to byla jedna z mých bývalých jeptišek, která chtěla ukázat upřímnost svého kání za to, že mne nechala samotnou v poušti s květinami. Takže pravděpodobně šla ven a koupila tuto vestu a jednoho dne ji oknem hodila dovnitř. Ale když jsem to viděla, řekla jsem: „Och, můj Bože! Jak tohle mohu nosit?“ (Mistryně a všichni se smějí.) Protože ona koupila jen toto, takže co to znamenalo? Mohu to nosit takto (jen vestu) a jít na skupinovou meditaci? Nemohu. Možná bych to mohla udělat jednoho dne a vytrást vás všechny z bot. Ale nemám ještě tu inspiraci, abych byla připravená.

Takže jsem přemýšlela: „Co s tím mohu dělat?“ Protože jsem neměla žádné věci, které by se k tomu hodily. Většina mých věcí je konzervativních, jen tunika a bílé kalhoty. To je vše. Potom to sako „musí zakrýt místa“ (Mistryně vtipkuje), tak aby si lidé mysleli, že jsem morální, etická, velice dobrá praktikující, velmi osvícená, atd.

Takže teď nemám žádné věci, které bych si vzala k té vestě. A nemohu ji nosit samotnou. Ale ze všeho nejdříve jsem ji nemohla vyhodit ven, protože už to tam bylo. Zadruhé to bylo příliš malé. Nevěděla bych, komu to mám dát, když už jsem ta nejmenší velikost v naší skupině – možná ta „největší“, ale také nejmenší. Takže se to stalo zátěží a nějakou dobu se to povalovalo. A potom jsem řekla: „Dobrá, můžeme vyrobit oblečení, které se k tomu bude hodit, a potom to využít.“ A výsledek dnes velice těší vaše oči, ale dříve to byla zátěž. Takže můžeme přeměnit zátěž v radost, a nejen pro mne samotnou. Vy všichni si to můžete vychutnat.

Je radostnější dávat

než dostávat

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 142
25. prosince 2002
Florida, USA
originál v čínštině

Měli bychom se snažit, jak nejlépe můžeme, pomáhat ostatním. Nicméně to neznámá, že musíme jít ven a každý den pomáhat určitému počtu lidí. Měli bychom to dělat přirozeně, rozšiřovat naši lásku velmi přirozeně. Například někdy vidím lidi ulice nebo opuštěné lidi a okamžitě jim dávám to, co potřebují. (Zasvěcení praktikující: Ale zdá se, že je těch lidí příliš mnoho, kteří potřebují pomoc. A nekončí to.) Jen to dělejte přirozeně, když vidíte lidi, kteří to potřebují. Dělejte to, když můžete. Nemůžete-li to udělat okamžitě, potom počkejte do příště. Nemusíte se nutit.

Pomáhat ostatním je velká pocta a potěšení spíš než práce nebo zodpovědnost. Cítíte-li, že musíte, pak to nedělejte. Nabídněte svou pomoc jen tehdy, činí-li vás to šťastné a radostné a těšíte-li se z toho, že je to vaše pocta. Dávání je skutečně velká radost. Je skutečně velice pohodlné pomáhat!

Například předevčírem jsem měla v úmyslu koupit gauč pro mé psy. Pohovky v obchodech byly příliš velké do mého domu a myslela jsem si, že už by pro ně nebylo místo. Psi mají své vlastní postele, ale během dne pobíhají venku. Někdy, když jsou unavení, si nemají kam sednout, takže si obvykle doma sedají na pohovku. (Mistryně se směje.) To je důvod, proč jsem se rozhodla jednu koupit pro ně.

Šla jsem do obchodu, ale než jsem našla oddělení pohovek, viděla jsem, jak dvě malé děti prosí svoji maminku: „Prosím, prosím. Chceme to mít dneska.“ Sledovala jsem jejich konverzaci a zdálo se mi, že matka chtěla pro děti koupit poschodovou postel. Ale protože se budou brzy stěhovat, kdyby to toho dne koupili, museli by znovu platit dopravu za stěhování. Kromě toho ta postel by musela být demontována a potom zase složena. Proto měla matka výhrady ke koupi té postele, protože by to znamenalo další výdaje.

„Mohu zaplatit výdaje za dopravu a přestěhování?“ zeptala jsem se manažera. „Mohu vám to zaplatit teď a vy jim můžete pomoci to přestěhovat, až přijde čas.“ Obě děti byly tak potěšené, když to slyšely! Žádaly mne o adresu, telefonní číslo, jméno, atd. (Mistryně a obecnost se smějí.) Řekla jsem: „Ne, ne. Promiňte, jsem velice zaneprázdněná! Je to dárek pro vás. Jen chci, abyste byly šťastné. Nic víc nežádám.“ Potom jsem utekla.

Byla jsem velice šťastná v srdci, když jsem viděla ty dětské oči, jak září radostí, když říkaly: „Och! Je to pravda? Děkujeme, děkujeme Vám! Vy jste Santa Klaus, ne? (Mistryně a obecnost se smějí. Obecnost tleská.) Potom ten menší řekl své matce: „Mami, Santa Klaus existuje!“

Kdyby to toho dne nekoupili, děti by nemohly spát na Vánoce v nové posteli a musely by čekat do té doby, než se v příštím roce přestěhují. Ta postel mne také chytila za srdce. (Obecenstvo se směje.) Ten design i ty barvy byly přesně pro děti. Byly velice zářivé, ale ne nevhodně. Mělo to příjemnou směs dvou nebo tří barev. Pomyslela jsem si, že děti mají velice dobrý vkus, ale matka váhala utratit navíc 50 dolarů, myslela si, že by to bylo plýtvání penězi. Pro ně to nemusela být malá částka.

Potom se mne ten manažer zeptal: „Víte, že to bude stát 50 dolarů?“ Řekla jsem: „To je v pořádku! Bude to stát za to, udělá-li to děti šťastné.“ Dala jsem mu 100 dolarů a řekla: „Pro případ, že by 50 dolarů nebylo dost, můžete těmi dalšími 50 dolary pokrýt náklady. Prosím, ujistěte se, aby děti tu postel dostaly ještě dnes. Vánoce přicházejí a je důležité udělat děti šťastnými. Miluji děti. Mohu se, prosím, na vás spolehnout?“ On řekl: „Jistě, to není žádný problém!“ Potom jsem se rychle vytratila. Původně jsem měla v úmyslu koupit pohovku pro mé psy, ale za těchto okolností jsem se neodvážila zůstat. (Mistryně a obecenstvo se smějí.) A odešla jsem, aniž bych ji hledala.

Děti za mnou přišly a žádaly mne o takové informace, jako je mé telefonní číslo, a říkaly, že by mi rády poslaly děkovaný pohled, atd. Ale řekla jsem: „Ne, ne! To skutečně není nutné.“ Necháme-li lidi, aby nám vždy děkovali, naše mailová schránka by byla příliš malá. (Mistryně se směje.) Vytratila jsem se, jakmile jsem zaplatila ty peníze, a cítila jsem se velice šťastná. Šťěstí dětí bylo nakažlivé.

Když jsme my byli malí, cítili bychom se hrozně, kdybychom nemohli mít něco, co se nám líbí, okamžitě! Kdybychom na to museli několik měsíců čekat, kdo ví, co by se do té doby mohlo změnit, ano? (Obecenstvo říká „ano“.) A byly také Vánoce! Jejich matka neříkala, že by tu postel nekoupila. Měla velice ráda své děti. Bylo to jen tak, že jsem cítila, že nejsou moc bohatí.

Proto jsem nabídla, že zaplatím dopravu, oni byli ohromeni, takže nemohli mluvit. Jednoduše jsem řekla: „Miluji děti, kromě toho jsou Vánoce.“ Takže mi opakovaně děkovali a já jsem opakovala: „Ne, ne! Jsem to já, kdo by měl poděkovat, protože jste mi dali příležitost, abych byla šťastná.“ Bylo to skutečně tak.

Proto když máme příležitost pomoci ostatním, měli bychom děkovat těm, kdo jsou konečnými příjemci. Byla jsem jim skutečně vděčná za to, že jsem dostala příležitost pomoci dvěma dětem a udělat je šťastné. Někteří lidé jsou skeptičtí ohledně záměru a nepřijímají pomoc ochotně. Kromě toho ten manažer velmi spolupracoval. Bylo to, jako by všichni podporovali tu myšlenku, a to způsobovalo, že jsem se cítila velice pohodlně a uvolněně.

Takže pomáhat ostatním není zodpovědnost, ale velká pocta, která vám přinese neuvěřitelnou radost. Byla jsem po celý ten den velice šťastná. (Mistryně se směje.) (Žák: Ale pouhá myšlenka, že tolik lidí potřebuje pomoc, mne unavuje.) Ne, to není potřeba. Kde vidíte tolik lidí, kteří něco potřebují? Pomáháte, když vidíte někoho, kdo něco potřebuje. Nemůžeme pomoci celému světu, a dokonce kdybychom mohli, existují stejně bytosti v pekle a existují zvířata. Jen dělejte, co je

v tom okamžiku nutné, a je v pořádku dělat jednu věc. Nemusíte myslet na to, že musíte udělat deset věcí. Kdybyste našli někoho, kdo potřebuje pomoc dnes, a jste schopní, jen pomozte. Pokud ne, potom ho podpořte v mysli.

Jako v případě, který jsem vyprávěla teď, bychom také mohli matce říci: „Och! To je skutečně hezká postel. Udělejte, co můžete, abyste ji těm dětem dala!“ Je to také fajn. Nemusíme jim nabízet peníze. Máme-li srdce, které je podpoří, udělá je šťastné a dá jim povzbuzení, je to také dobré. Pokud by ji ten den nekoupili, bylo by to také v pořádku. Mohli byste říci dětem: „Nevadí! Jeden měsíc uběhne velice rychle, a potom ji budete mít.“ Můžete se pokusit povzbudit lidi a skutečně byste to měli chtít udělat. Nemusíte se nutit vměšovat do nějaké situace, ne, ne! Dělejte to přirozeně. Bůh mi nahodile dal ten den tu příležitost, takže jsem se cítila velice dobře, když jsem to dělala, uvnitř jsem byla velice šťastná. Byla jsem skutečně velice šťastná, když jsem pomáhala! Pokud bych tehdy v tom případě nemohla pomoci, cítila bych velikou lítost. Protože myšlenka na dvě děti, které jdou domů s prázdnýma rukama a nebudou moci mít tu postel ještě další měsíc, by mi způsobovala velice nepříjemný pocit u srdce. Takže jsem byla potěšena, když jsem to pro ně mohla udělat!

To je důvod, proč vám říkám, že pomáhat ostatním není zodpovědnost, ale něco, co vám přináší štěstí a potěšení. Dělam to často a často se cítím šťastná. (Mistryně se směje.) Štěstí nepřichází jen poprvé nebo podruhé, nebo potřetí. Cítím se šťastná pokaždé, když pomáhám ostatním. Samozřejmě je pokaždé různý druh štěstí. Být schopná pomoci lidem, kteří to skutečně potřebují, och, cítím se tak pohodlně, tak spokojeně! Možná bychom někdy měli zjistit, zda ti lidé skutečně pomoc potřebují nebo ne, ale když žádají, já dám. Neměli bychom je podezřívát ze lži. I kdyby lhali, je to jejich věc, a já jim stejně pomohu. Tehdy se nemusím cítit moc šťastná. Nicméně je to lepší, než jim odmítnout pomoc. Protože poté, co bych přišla domů, mohla bych si myslet: „Och! Měla jsem jim pomoci.“

Někdy můžeme minout lidi ulice, ale už jsme kolem nich projeli, takže bychom museli jet dlouhou vzdálenost, než bychom se k nim vrátili. A já se cítím šťastná jen poté, co jsem jim pomohla. Kdybych jen projela, aniž bych se vrátila a pomohla jim, jistě bych se po návratu domů cítila nepohodlně, cítila bych, že jsem nevyužila ten krůček navíc k tomu, abych pomohla lidem. Takže nevím, proč je pro některé lidi tak těžké pomoci ostatním. Nerozumíte, skutečně nerozumíte! Dáte-li více, budete vědět, jak jste šťastní. Čím více dáte, tím radostněji se budete cítit, věřte mi! (Mistryně se směje.) Nemusíte dávat moc. Dejte tolik, kolik můžete, ale nemusíte rozdat všechnu váš majetek a nenechat si nic pro sebe a svou rodinu. Ne, ne! Měli bychom se také starat o svoji rodinu. Pokud jsme stále v situaci, kdy můžeme pomoci ostatním, měli bychom se pokusit pomoci, a potom se budeme cítit šťastní.

Pomůžeme-li lidem, kteří něco potřebují, cítíme se velice pohodlně u srdce, jako by bylo pomůženo nám. Cítíme k těm lidem náklonnost. Důvod je velice jednoduchý. Kdyby vy jste byli tím, kdo něco potřebuje, a najednou by k vám někdo přišel a pomohl, necítili byste se skvěle? (Obecenstvo říká „ano“.) Budete to vědět, když budete takto přemýšlet. Není nutné, abyste měli magickou sílu, abyste to věděli. Štěstí toho člověka se stane vaším štěstím, protože budete jasně rozumět tomu, co on cítí, budete vědět, jak se cítí hladoví lidé, když dostanou jídlo.

Když pomáhám ostatním, je to, jako bych se stala tím člověkem. To je důvod, proč se cítím tak šťastná. Komukoli dám, ten člověk jako by se stal mnou, takže on i já jsme velice šťastní.

Nicméně já jsem šťastnější než on, protože já cítím nejen jeho štěstí, ale také vím, že jsem mu štěstí přinesla. Obojí dohromady mne dělá šťastnější, než je on. To je důvod, proč říkáme: „Ten, kdo dává, je šťastnější než ten, kdo přijímá.“

Proto nedáváte-li nebo nepomáháte-li ostatním, je to veliká škoda! Taková škoda! Promeškáváte takové šťastné příležitosti. Nenutím vás, abyste dávali almužny. Jen vám říkám, že je to příležitost mít štěstí a radost. Karma nebo ne karma, můžeme o tom hovořit později. Nikdy nevadí karma, když dáváte. Myslete jen na ty, kdo potřebují, aniž byste mysleli na sebe, a jen tehdy budete šťastní. Myslíte-li v té době stále na karmu nebo cítíte-li obavy, když dáváte, potom nedávejte, protože v té době nebudete šťastní. Když dáváte, neměli byste vůbec dbát na následky. Jen tehdy pocítíte štěstí.

Aforismy

Cesta míru

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 142

6. června 2001

Florida, USA
originál v angličtině
videokazeta 714

Myslím, že by se všichni prezidenti a světové vedoucí osobnosti měli více snažit připomenout lidem namísto materiálních aspektů duchovní aspekty, protože ty trvají déle. Je to vlastně nádherné připomínat lidem duchovní praxi, protože to je všechno, co máme. Je to jediná přetrvávající věc, kterou máme. Je to jediná věc, která nám pomáhá mít ve světě a mezi národy mír. Kdyby se všechny národy staly více osvícenými, měli bychom mezi sebou více míru.

Tyto texty přeložili a k tisku připravili členové Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai a jsou zdarma ke stažení na: www.spojenisbohem.cz, videozáznamy přednášek jsou k dispozici v originále na www.suprememastertv.com, s českými a slovenskými titulky www.suprememastertv.cz. Tato tiskovina není kompletní překlad cizojazyčného originálu. Originály v mnoha jazycích můžete shlédnout na www.suprememasterchinghai.org.

Chování svatého krále

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 142

1. srpna 1991

Japonsko, originál v čínštině

První Pravidlo, které musíme dodržovat v duchovní praxi, je „nenásilí“. Tento příběh je o ideálu nenásilí.

Jednoho dne se procházel mladý muž mangovým hájem, kde viděl na stromech mnoho ovoce, které vypadalo velice lákavě a nádherně. Byl velmi hladový, protože po tři dny nic nejedl. Rychle vzal kámen a hodil ho na jeden ze stromů. Několik mangových plodů spadlo na zem, a ten muž byl velice šťastný. Potom sesbíral manga a měl zdravý oběd.

Stalo se to, že v té době hrál v mangovém háji šachy král se svojí krásnou manželkou, a kámen, který narazil do stromu a shodil ovoce, dopadl potom králi na hlavu. Naštěstí králi chránila hlavu královská koruna, ale kámen ji srazil, a tak se setkali ten nejchudší a nejbohatší muž království. A král byl velice šťastný ohledně této blízké návštěvy, nejevil žádný zájem o prozkoumání toho případu. Nicméně jeho manželka a ministři po jeho boku byli velice rozzlobení a honili provinilce, který hodil ten kámen. Nemohli pochopit, jak se někdo může odvážit hodit kámen na krále. Na druhé straně chtěli také získat nějaké ocenění za svoji práci. Brzy dopadli chudého muže a provedli slyšení přímo před soudem a odsoudili ho k smrti za napadení krále.

Potom se král zvedl ze židle a zeptal se ministrů na to, proč toho muže odsoudili k smrti. Potom chtěl, aby před něho předvedli toho, kdo hodil kamenem, a zeptal se: „Proč jsi hodil kamenem?“ „Abych ze stromu shodil manga,“ odpověděl muž. „Získal jsi nějaká?“ „Ano, Vaše milosti.“ „Snědl jsi ta manga?“ „Ano, Vaše milosti.“

Král se potom obrátil ke svým ministrům a řekl: „Chudý muž měl hlad a trefil se kamenem do stromu. Získal nějaká manga a snědl je. Teď mi řekni, jak dlouho nebudeš mít hlad poté, co jsi snědl ta manga?“ „Asi 24 hodin, Vaše milosti. Nebudu mít hlad celý den.“ „To je pravda. Teď vynesu svůj rozsudek.“ Celý zástup zvědavě čekal a přemýšlel: „Může být něco horšího než rozsudek smrti? Už jsme toho muže odsoudili k smrti. Jak jinak ho může král potrestat?“

Potom král oznámil: „Přikazuji, aby od dnešního dne do konce života tohoto muže na zemi dostával tento muž od nás dostatek jídla, aby se mohl nakrmit. Předejte můj příkaz ekonomickému ministru.“ Všichni byli ohromeni a zmateni. Jaké je to potrestání? Nikdy neslyšeli takový rozsudek. Královna si myslela, že je to proto, že mu dobře sloužila, a tak má dobrou náladu. Smála se a pomyslela si, že je to její zásluha. „Má drahá!“ řekl král královně. „Řekni mi, je ten mangový strom živá nebo neživá věc?“ „Neživá věc, můj pane,“ odpověděla královna. „A co já?“ zeptal se král. A královna odpověděla: „Na co se to ptáš, můj pane? Lidé

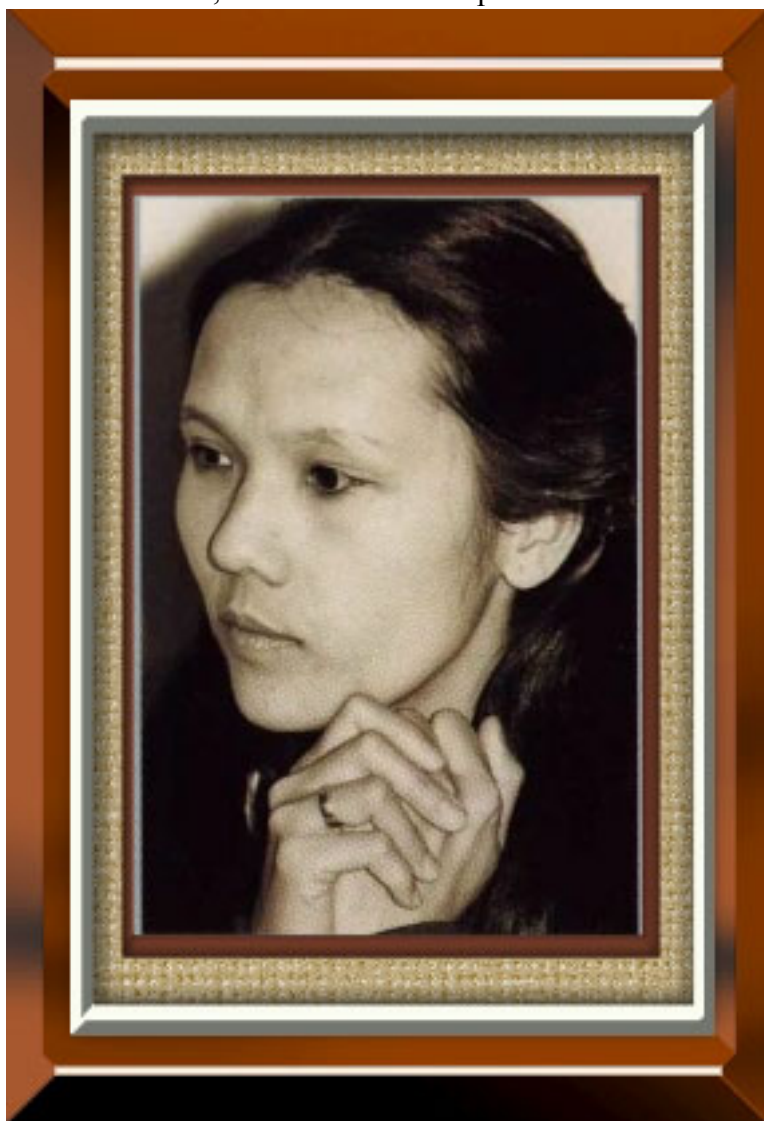
jsou nejvyšší stvoření, jsou to cítící bytosti, a ty jsi klenotem mezi lidmi, svatými, velkými, ctnostnými a moudrými.“

Král pokračoval: „Potom, moje milá, když jsem cítící bytost, jak bych si zasloužil postavení člověka, kdybych zklamal při dokazování toho, že jsem lepší než strom? K čemu by bylo dobré, že mi Bůh dal postavení člověka?“ A královna řekla: „Jsi můj pán, cennější než všichni ostatní muži pro postavení, které ti Bůh poskytl. Ale proč to říkáš? Co tím myslíš?“

„Podívej! Ten chudý muž hodil kamenem do stromu a strom mu dal k jídlu krásné ovoce, čímž na den ukojil jeho hlad. Ten kámen zasáhl také mne. Když jsem pán všech cítících bytostí a drahokamem mezi lidmi, neměl bych být hodnotnější než strom? (Mistryně a všichni se smějí.) To je důvod, proč jsem přikázal, že mu po zbytek jeho života budeme dodávat jídlo.“

Královna-manželka, ministři, poddaní a sluhové, všichni okamžitě padli králi k nohám a klaněli se mu. Oslavovali ho a provolávali: „Och! Vaše milosti! Jste skutečně tak vzácný, svatý král. Kdo jiný než sám král by mohl projevit takový soucit a velkodušnost? Bůh je uvnitř vás. Vaše zásluha, požehnání a láska jsou srovnatelné s Pánem Buddhou, Pánem Ježíšem a velkými svatými a mudrci všech dob. Pouze vladaři jako vy mohou inspirovat lidi ke kultivaci svého soucitu a vnitřní vesmírné lásky. Lidé inspirovaní vaším vzácným příkladem se budou navzájem milovat a sloužit si. Budou čistit svá těla, řeč a mysl a změní svá těla a duše, aby se stali kultivovanými lidmi. Prosím, požehnejte nám, abychom mohli být vašimi hodnotnými služebníky a následovali vás napořád.“

Je to velice dobrý příběh. Tak bychom se měli chovat. Někdy nejsme lepší než strom. Když stromem zatřesete, spadne dolů ovoce, aby vás nakrmilo. Ale když zatřesete osobou, může vás za to zabít. (Smích) Někteří lidé skutečně nejsou lepší než stromy!

Koncentrace a nesobecké oddání se

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

3. ledna 1993

Pingtung, Formosa

originál v čínštině, videokazeta 305

Musíme se koncentrovat na všechno, co děláme. Jinak bychom mohli mít nečisté svědomí, což by přivodilo negativní auru. A potom, i kdyby nás Mistryně neobviňovala, ostatní lidé by to udělali. Potom bychom byli zmateni a přemýšleli bychom: „Proč mně vždycky hubují?“ Je to proto, že naše vlastní energie není dobrá, a to způsobuje ostatním lidem nepohodlí. Naše aura není viditelná, ale duchovní praktikující ji mohou vidět svým okem moudrosti a jejich moudrost to může vnímat. Takže nikoho nemůžeme klamat! Poté, co je nám vyhubováno, naše první reakce obvykle je, že jsme rozzlobení na toho člověka, který nám vyhuboval, a cítíme k němu nelibost nebo můžeme být nespokojeni s Mistrem, místo abychom zkontrolovali naše vlastní chování, motiv a srdce.

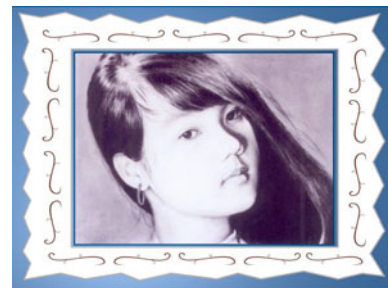
Je-li nám něco někým vyčítáno, měli bychom okamžitě zkontrolovat sami sebe. Víme-li, že náš motiv je velice jednoduchý a čistý, měli bychom vědět, že to je všechno v pořádku. Tehdy se budeme cítit lehce. Zjistíme-li, že jsme udělali něco špatně, měli bychom prozkoumat sami sebe. Neobviňovat stále ostatní. Pokárá-li nás někdo a je-li to, co říká, opravdu tak, potom může být naším učitelem. Není-li to, co říká, správné, můžeme si jen uvědomit, že to je naše karma. (Smích) To je nejjednodušší způsob, jak s tím naložit. Co jiného můžeme dělat? Žijeme-li s ostatními lidmi, těžko se někdy můžeme vyhnout třenicím díky našim rozdílným charakterům, úrovni duchovní praxe nebo karmě z minulých životů. Proto nemůžeme očekávat, že by každý den šlo vše hladce.

Tento svět je velice férový. Nemusíte si dělat starosti, že jsou vaše zásluhy nebo upřímnost přehlíženy, protože my to sami víme! My jsme Bůh. My máme Boha uvnitř. Proč bychom si měli dělat starosti s ostatními, kteří to nevědí? Neříkali jste, že máte 100-procentní víru v Mistra? Mějte víru také v sebe! Bůh je uvnitř nás. Také se říká, že Mistr je všudypřítomný. Proč byste se potom měli cítit znepokojení, že to ostatní nevědí, a usilovat o uznání nebo se předvádět? Musíme být stále upřímní sami k sobě a jednoduší a čistí, ať děláme cokoli, aniž bychom byli znečištěni jakýmkoli záměrem. Výsledkem bude, že jsme lidmi více a více milováni a Mistr si nás také všimne.

Je nejlepší, děláme-li věci se skutečnou, bezpodmínečnou oddaností, abychom nabídli své služby, a potom budeme mít

všechno. V minulosti, když jsem pobývala v jiných ášramech, nebyla jsem závislá na tom, zda budu stále vidět mistry. Ani jsem nevyžadovala, aby se na mne podívali, ani nic takového. Jen jsem nabízela službu: vytírala jsem schody, chodby, zalévala jsem květiny, atd. Dělal jsem tu práci, protože ji nikdo jiný nechtěl dělat, zvláště mytí nádobí byla nejméně vyhledávaná práce. Poté, co se toho hodně uvařilo, snědlo, zůstala hromada velkých hrnců. Každý den jsem je umývala a byla velice šťastná. Teď to skončilo tak, že jsou lidé, kteří myjí nádobí, schodiště a schody pro mne.

Takže nic neočekávejte. Jen služte. Bůh zorganizuje náš osud. Neměli bychom očekávat příliš mnoho. Praktikuje duchovně, abychom byli osvobozeni od našich tužeb po slávě a štěstí a od naší soutěživé mentality. Pokud bychom nemohli být vysvobozeni teď, kdy bychom byli schopní? Pokud bychom nebyli schopní vidět Nebe, zatímco žijeme, jak bychom ho mohli vidět

poté, co opustíme tento svět? Nebyli bychom schopní si na to zvyknout. (Mistryně a obecenstvo se smějí.) Protože když si na něco zvykneme, je těžké to změnit a naše zvyky se k nám vrací, a potom trpíme.

Cokoli děláme, máme-li čisté, klidné svědomí, je to správně. Nemusíte žádat Mistra a nemusíte to dělat ani pro ostatní. Poté, co to dlouho děláme a zvykneme si na to, stane se to naší druhou přirozeností a budeme cítit a vědět, co bychom měli dělat. Budeme dělat jakoukoli práci, která na nás zbyde. V té době není žádná práce, kterou bychom neměli rádi. Co děláme teď, je práce pro veřejnost, všechno, co jsem dělala dříve. Není to velká věc. Žádná práce není otrocká. Předtím, než jsem měla tolik žáků, jsem také míchala cement, stavěla jsem pro žáky centra, aby v nich mohli bydlet, stavěli jsme toalety, atd. Nebylo nic, co bych nemohla dělat. Jen proto, že teď vás mám tak mnoho a vy jste tak schopní, nechám tu práci dělat vás! I kdybych to dělala sama, cítili byste se smutní, je to tak? (Obecenstvo říká „ano“.) Mezi vámi je mnoho „hrdinů“, kteří rádi ochraňují a pomáhají udržet moji postavu! (Smích)

Samozřejmě za práci, kterou děláme, není žádný úrok nebo platba, ale my máme slávu, máme poctu. Je to pocta sloužit lidem, sloužit cítícím bytostem a sloužit našim spolupracovníkům. To je naše nejvyšší odměna. Jinak je snadné získat světskou slávu a bohatství, pracujeme-li těžce, můžeme to získat. Je to jen tak, že tato práce je určitou slávou. Nepracujeme kvůli odměně, nebo abychom si získali laskavost Mistra. Byl by to určitý druh úplatkářství, kdybychom měli takový motiv. Měli bychom pracovat proto, že jsme ochotní dělat to sami a že se radujeme, když to děláme. To je nejvyšší cena. Není potřeba, abychom očekávali cokoli dalšího. Je to stejné s Mistrem. Ve vesmíru není mnoho lidí, kteří by mohli dělat moji práci, ale já mohu. To způsobuje, že se cítím dobře. I když nejsem příliš ochotná to dělat, ale to je v pořádku. Prostě to dělám. Proč bych od toho měla očekávat nějaké požehnání? (Potlesk)

Vysvobození lidí, kterí mají spříznění

od posla Quan Yin

News 142

V provincii Če-tiang v Číně bydlela žena středního věku, která byla oddaná buddhistka. Často uctívala Buddhu a zapalovala kadidlo v chrámech. Jednoho dne před dvěma lety dala slib, že se stane čistou vegetariánkou, a té noci měla zvláštní sen, ve kterém viděla důstojně vypadajícího mistra s krátkými vlasy, který byl oděn do bílého roucha a vesty. Přestože byla oddělena skupinou lidí, ta dáma se klaněla mistru, který soucitně natahoval svou ruku, aby jí pomohl na nohy. Mistr jí potom řekl: „Pokud si mě v budoucnu přeješ vidět, měla bys zde vyhledat některé z mých žáků.“

Poté, co se žena probudila, rozhodla se, že bude hledat mistra, ale neměla ponětí, kde má začít. Ve snu jí mistr řekl, že tam má nějaké žáky a že by mohla jít a najít je, ale žena neznala nikoho z nich. Začala být velice dychtivá po komunikaci s jeho žáky a vzpomněla si, že jeden z jeho žáků asi praktikuje určitou duchovní cestu, rozhodla se tedy jít a dozvědět se o ní. Její přítelkyně už byla zasvěcená Nejvyšší Mistryni Ching Hai, a poté, co slyšela o snu té dámy, ukázala jí knížku zdarma od Mistryně. Poté, co si tu knížku prohlédla, okamžitě viděla zářivé Světlo z fotografie Mistryně na titulní straně. Zdálo se jí to neuvěřitelné, a tak si tu knížku půjčila domů, aby si ji přečetla.

Ta žena normálně špatně viděla a bylo pro ni obtížné rozeznat slova, když četla. Nicméně k jejímu překvapení, když četla knihu Mistryně, každé slovo zářilo tak, že neměla žádný problém ho jasně přečíst. Poté, co dočetla tu knihu, byla úplně naplněná požehnáním, byla si jistá, že Nejvyšší Mistryně Ching Hai byla tím mistrem, kterého hledala, a okamžitě se rozhodla požádat o zasvěcení. Také z každé další fotografie Mistryně, na kterou se žena podívala, vyzařovalo Světlo. Nedávno obdržela zasvěcení a začala následovat Mistryni v duchovní praxi.

Včasná pomoc

Starší sestra v čínské provincii Čching-chaj žila v chudobě. Před čtyřmi lety během volných dnů kolem Nového roku měla dokonce její rodina potíže se nasytit a museli si od přátel půjčit peníze. O nějaký čas později ta sestra běžela za přáteli a s velkým studem se omlouvala a říkala: „Je mi to velmi líto, ale ještě nemohu vrátit ty peníze, které jste mi půjčili.“

K jejímu překvapení jí přátelé odpověděli: „Co? Už jsi je vrátila. Nějaká dáma je zaplatila za tebe.“ Když jí její přítelkyně popsala vzhled a vnitřní klid té dámy, sestra okamžitě zjistila, že to musela být přetvřená Mistryně a že jí pomohla zaplatit dluh, a byla uvnitř Mistryni velice vděčná. Nedlouho poté začala sestra zasvěcená malý byznys, který časem vzrostl. Výsledkem toho bylo, že finanční situace její rodiny se výrazně zvedla.

Zázrak v pohřebním ústavu

Asi před rokem v čínské provincii Ningxia odešla matka sestry zasvěcené. A přestože matka nebyla zasvěcená, ani nebyla vegetariánka, stalo se něco neuvěřitelného, když rodina dala její tělo do pohřebního ústavu, aby ho připravili ke spálení.

Když se dívali na tělo sestřiny matky, členové pracovního týmu pohřebního ústavu řekli: „Včera naše celá rodina viděla starou dámu, jak sedí na lotosu pěti barev a sedmkrát nebo osmkrát obletěla náš ústav, než odletěla pryč. Vypadala přesně jako tato stará dáma! On se potom zeptal: „Byla tato dáma vegetariánka nebo duchovní praktikující?“ A rodina odpověděla: „Ne!“ Ten člen týmu potom řekl: „Potom musí být někdo ve vaší rodině vegetarián a duchovní praktikující, jinak by tato stará dáma nemohla odejít do tak krásného království!“

Sestra zasvěcená byla velice potěšena, když slyšela o tomto krásném zázraku, a věřila, že Mistryně vzala její matku do Nejvyššího království. Od té doby věřila v Mistryni dokonce silněji a brala vážněji svoji duchovní praxi.

Zjevení nebeské lásky

od žáka, který bydlí v Hsihu na Formose

News 142

Jednoho dne si žačka nalávala horkou vodu z termosky do papírového šálku. Mistryně si toho všimla a ihned jí řekla, aby použila dva šálky, tak aby si nespálila ruce, a žákyně rychle odpověděla: „Ne, to se nestane!“ Jako by Mistryně řekla něco nepatřičného. Místo aby se cítila uražená, Mistryně s láskou vzala papírový šálek a dala ho do toho druhého, potom to skutečně nebylo tak horké. Po dlouhou dobu tento triviální čin hřál srdce žákyně, která, když mluví o té epizodě, říká, že skutečně nevíme, jak se máme starat sami o sebe, a to už nezmiňujeme, jak hrubě se asi staráme o ostatní.

V dalším případě Mistryně diskutovala u čaje. Najednou videotým viděl, jak stoupá kouř z lampy a žák, který měl službu, to šel zkontrolovat. Jak sahal po žárovce, Mistryně vykřikla, jako by se spálila, a připomínala bratru, aby si navlékl rukavice. Ale ze zvyku žák odpověděl: „To bude dobré!“ Chytil žárovku a díky Bohu se nespálil. Mistryně necítila, že by ztratila tvář, a později se ho zeptala: „Skutečně to nebylo moc horké?“

Ti, kdo měli příležitost být v blízkosti Mistryně, vědí, že je naprosto upřímná ve své lásce a starostlivosti o ostatní. Ti, o které se Mistryně starala poprvé, často nevědí, jak mají reagovat. Dokonce i místní, kteří jsou často okolo Ní, si myslí, že není nutné, aby dělala tak moc, a někdy se dokonce snaží Jejím láskyplným aktivitám bránit. Nejspíš je to proto, že lidé zřídka potkají někoho, jako je Mistryně, Jejíž úroveň bezpodmínečné lásky se zřídka najde dokonce i mezi rodiči a dětmi, manžely nebo milenci. Takže je to pro nás nepřijatelné. Prostě nevíme, jak reagovat.

Někdy se stává, že lidé dokonce pochybují o záměru Mistryně poté, co byli požehnáni Její láskou a péčí, což je absurdní. Nejvyšší bytost z království lásky je inkarnovaná láska a nezná přirozenost řeči, protože dávat lásku je částí její nebo jeho vrozené přirozenosti.

Byli jsme příliš dlouho ve fyzickém světě, takže se soustavně vyzbrojujeme, abychom přežili, takže jdeme proti naší pravé přirozenosti, perfektnosti, křehkosti, objektivitě a nebojácnosti. Dokonce jsme pyšní v tomto obranném chování a zapomínáme na to, jak jsme se všichni vzájemně milovali, když jsme byli v Nebi. Mistryně jednou řekla:

„Ve Zlatém věku chodíme, jako bychom tančili, mluvíme, jako bychom zpívali. Díváme se jeden na druhého, jako bychom byli zamilovaní. A to je způsob Nebe.“

(Videokazeta 668, namluveno v angličtině, Durban, Jižní Afrika, 26. listopadu 1999)

Jaké nádherné království!

Silné spříznění s „já“

zasvěcený bratr Frank Dong

News 142
San Francisko, USA

Duchovní praktikující obvykle považují ego za největší překážku pro duchovní praxi. Takže největším cílem mnohých je tzv. úplné omezení ega.

Nicméně Mistryně řekla:

„I když praktikujeme Metodu Quan Yin, trochu ega bude stále existovat. Jen pokud překročíme tři království, bude naše ego minimalizováno. Bude jen minimalizováno, omezeno na téměř nic, zbyde jedno procento, velice blízké ničemu. Nicméně tato troška ega musí zůstat, jinak bychom nemohli v tomto světě existovat.“

(Nejvyšší Mistryně Ching Hai, 2. března 1989, Tainan, Formosa, originál v čínštině)

Takže můžeme vidět, že zatímco žijeme v tomto světě máji, můžeme minimalizovat naše ego, jak je to jen možné, naší duchovní kultivací, ale na 100% ho eliminovat není možné.

Poté, co jsem praktikoval Metodu Quan Yin, jsem zjistil, že duchovní cesta je vlastně proces pohybu od jedné „realizace“ k další. Pokračujeme-li v pilné praxi, naše činy, řeč a myšlenky se budou postupně pročišťovat, bude postupovat povznesení naší realizace. V důsledku toho se staneme citlivější na věci kolem nás a často budeme mít pocit, že to, co jsme v minulosti považovali za správné, nyní považujeme za špatné. Také jsem zjistil, že mnohé lekce jsou zorganizovány tak, abychom se mohli učit, jak se vzdát ega a překonat překážky, a tento proces je pro náš duchovní růst. Někteří lidé mohou mít k učení více lekcí než jiní, a ty jsou vlastně opatřeními od Boha, a záleží na naší individuální situaci. Takže nemáme žádný důvod si stěžovat a místo toho bychom měli být velice vděční!

Mnoho chyb pochází z neznalého ega, což nás váže k různým zvykům a předsudkům, způsobuje, že si myslíme, že cokoli si „já“ myslím, říkám a dělám, je správné. Kdykoli je toto „já“ přítomno v našem myšlení, Bůh se tiše ztrácí. Tehdy opomíjíme všechno na světě jako celek, včetně pocitů ostatních lidí. Ztratíme-li kontakt s vedením Boha a jednáme-li zcela podle naší mysli a předpojatých myšlenek, jak můžeme mít nějaký vznešený ideál nebo dělat cokoli podle Boží vůle?

Takže budeme-li mít na mysli stále Boha, místo abychom byli závislí na našich činech, řeči, zvycích a předsudcích „já“, potom i když se někdy dopustíme nějaké chyby, budeme schopni to zjistit a okamžitě se kát a snadno situaci napravíme díky Boží slávě a požehnání, protože rozumíme naší chybě ve správném světle. Proto i když se zdálo, že jsme chybovali, vlastně už dále nechybujeme, a to je důsledkem vystřízlivění z naší závislosti na „já“!

Otázky a odpovědi

Hladovějte po pozitivní duchovní síle

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 142

11. května 2002

Florida, USA, originál v angličtině

Otázka: Víím, že bojuji s tím udělat správnou věc a praktikovat. A víím, že bojuji proti něčemu, co bojuje proti mně. Takže jak se dostanu přes tento boj? Jak vyhráji?

Mistryně: V tom je ta zábava. (Mistryně a všichni se smějí.) Pokud by něco bylo příliš snadné, ztratili byste tu výzvu a nechtěli byste ji dokonce ani vyhrát. Proto máme uvnitř nás dvě síly: v čínštině je nazýváme jin a jang a v západní terminologii je nazýváme negativní a pozitivní silou. Negativní síla nás nutí dělat něco, co je proti naší vůli, a pozitivní síla nám pomáhá tu snahu porazit. Někdy prohrajeme, někdy vyhrájeme. To záleží na naší duchovní síle a disciplíně.

Takže se snažte bojovat a pokračovat stejně tak, jako bojují Spojené národy se záležitostmi uprchlíků a válkami ve světě. Někdy nakonec vyhrájete. Jen to chce nějaký boj.

Využijte svého času k meditaci

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

27. září 2002

videokonference se zasvěcenými z centra v Bostonu

originál v angličtině

Otázka: Drahá Mistryně, snažím se, jak nejlépe mohu, meditovat 2,5 hodiny denně, jak jsem slíbila. Ale někdy díky základním denním činnostem zjišťuji, že je těžké naplnit tento požadavek. Prosím, dejte mi nějakou radu ohledně tohoto dilematu.

Mistryně: Jak vám mohu poradit? Říkáte, že váš život vám to nedovoluje, takže co mohu dělat - zabít vás a zabít všechny lidi kolem vás, tak abyste měla čas meditovat? Samozřejmě, takový je život. Nedovolte mu, aby vás převálcoval. Měla byste převálcovat život. Nenechte, aby život převálcovoval vás. Máte jen jeden život. Nikdy nevíte, jakou budete mít budoucnost, takže to získejte teď v tomto životě. Snažte se udělat si čas na meditaci. Omezte to, co není nutné, méně telefonujte, méně čtete noviny, méně se dívejte na televizi, méně se scházejte s přáteli, dávejte si méně kávy. Prostě meditujte, kdykoli můžete, i kdyby to bylo 5 minut tady a 10 minut tam. Kdykoli máte volný čas, meditujte. Vždy se snažte, jak nejlépe můžete. Nemusíte počítat jen čas, kdy si můžete dobře sednout na váš meditační polštářek. Můžete sčítat čas, a kdykoli, kdy jste volní, zavřete oči, myslíte na Boha a meditujte. Udělejte si z každé přestávky váš meditační čas. Muslimové se modlí pětkrát denně, a já po vás žádám alespoň jednou nebo dvakrát za den. Udělejte to! Neexistuje žádná výmluva.

Věnovat se duchovnímu životu je nejlepší forma vlastenectví

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

6. srpna 2002

videokonference se zasvěcenými v Jakartě, Indonésie
originál v angličtině

Otázka: Co bychom měli dělat kromě meditace a společenských vzájemných kontaktů, abychom pomohli naší zemi získat sociální harmonii a pospolitost a abychom se znovu dostali mezi nejrozvinutější národy, což věřím, že není měřeno jen publicitou, ustanovením státních důchodů a bohatstvím, ale vybudováno skrze slávu Boha, mír a sílu lásky?

Mistryně: Dělejte, co můžete, co je ve vašich silách. Když meditujete, samozřejmě vytváříte dobrou vůli a požehnání pro vaši zemi, a když potom přestanete medítovat, stále máte požehnání ze samádhi. Takže kdykoli kamkoli jdete, lidé budou cítit mír a harmonie je ovlivní tak, že na oplátku budou působit na dalšího člověka v harmonii a míru. Takto se stane planeta lepší a lepší a země se stane lepší a lepší, ale samozřejmě všechno vyžaduje čas. Je dobré, že milujete svoji zemi, velice dobře! Děláme všude, co nejlepšího můžeme.

Pozitivní význam ega je důležitý

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

10. března 1998

skupinová meditace v Londýně, Anglie
originál v angličtině, videokazeta 631

Otázka: Někdy přemýšlím o tom, že když pracujeme, máme obavu, že když se staneme úspěšnými, vzroste tím naše ego. Takže jsem zjistil, že mám trochu obavu v tom smyslu, že pokud děláme určitou práci a staneme se materiálně úspěšnými, myslíme si potom, že se staneme více a více materialističtí také směrem k té práci. A potom díky našemu úspěchu také vzroste naše ego.

Mistryně: Tím si nejsem jistá. Někdy získáte radost, z toho, že jste úspěšní a že jste něco dokončili. Nemá to nic společného s egem. Například někdy v umění – někdo vytesá něco v jeskyni sám pro sebe. Nemá to nic společného s egem. Nikdo tam nepřijde a nebude tleskat, že je úspěšný. Je jen šťastný, že tu práci vykonal tak, jak chtěl.

My jsme také tvůrci. Tvoříme-li něco a dokončíme-li to, cítíme se dobře! I kdyby to bylo ego, bylo by to fajn, to není špatná forma ega. Ego je špatné jen tehdy, když někomu ubližuje, když vám to brání v duchovní praxi a růstu nebo když to brání někomu jinému růst, protože vy prosperujete na jejich úkor. Tehdy je to špatné.

Takže ego je jen slovo. Záleží to na tom, jak ho používáte, to je v pořádku. To je ta poslední věc, která odejde předtím, než zemřeme, což je dobře. Ale předtím si ho musíme trochu ponechat, abychom pracovali. Bez tzv. ega bychom nechtěli dokonce ani jíst nebo si sem sednout. Co tady děláte? Chcete se stát Buddhou, to je také ego. Musíte mít něco. Je to jen motivace za scénou, abychom udělali to a tamto.

Ale vložíme-li do toho ego plně, staneme se tím posedlí. A staneme se arogantní, neznalí a pohlí nás všechna ta sláva nebo iluzorní pocta, potom to je špatné. Ale tzv. ego je jako palivo pro auto nebo bahno pro lotosový květ, nebo hnojivo pro růže. Nemůžete bez toho pořádk být.

The Old Time

A Journey Back to The Old Time:

The Supreme Master Ching Hai's Latest Poetry Collection

Staré časy

Představení nové publikace - kolekce poezie

Jako oslavovaná básnička obdržela Nejvyšší Mistryně Ching Hai velké pocty od uměleckých společností různých kultur a ve světě. Verše z Její předešlé kolekce, které zahrnují *Sen motýla* a *Ztracené paměti*, byly znamenitě zhudebněny světově uznávanými americkými skladateli a prominentními vietnamskými hudebníky.

V *Starých časech*, Její poslední verše, se Nejvyšší Mistryně znovu štědře dělí o svoji tvorbu s milovníky poezie a života samého. Její verše zasahují hluboko do srdce, nechávají čtenáře hluboko se vcítit do bolesti a trápení, které lidstvo často zažívá ve světském světě.

Tato sbírka odkrývá různé nesnáze lidské existence a zobrazuje nejryzejší odpovědi, které se zrodí v duchu, když lidé čelí utrpení. Pomocí elegantní směsi textů a ilustrací Nejvyšší Mistryně Ching Hai opět

znovu zapaluje Světlo uvnitř nás a inspiruje nás k tomu, abychom žili naplňující a vzrušující život, zatímco jsme na cestě Pravdy.

Mistr a já

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

**Když končí kapitoly našich životů,
Mistr je ten, kdo nás vítá
a pomáhá přechodu z tohoto života do dalšího,
bere nás Domů, kam skutečně patříme.
Nepomlouvejte Ho teď, setkáte se s Ním brzy,
když se všechny věci zjeví Nejvyššímu.
Pokud si myslíte, že Ježíš zemřel na kříži,
nemáte pravdu.
Žije napořád.
Syn Boha trpěl jen jako všechna těla,
ale Jeho královstvím je celý vesmír.
Mistr je král králů.**

Vyňato z kolekce poezie „Staré časy“

Perly moudrosti

Bud'me pravdiví k ostatním a upřímní sami k sobě

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

30. září 1995

7-denní mezinárodní seminář, Hsihu, Formosa
originál v angličtině, videokazeta 508

Při našem každodenním jednání s přáteli, příbuznými a dalšími lidmi, se kterými se setkáváme na ulici nebo na cestě životem, musíme projevit naše skutečné pocity a náš skutečný citový stav. Všechno, co děláme, musí být pravda. Jinak je dříve nebo později ztratíme. Lidé nás opustí nebo nás nebudou mít rádi tak, jak bychom očekávali. Nebo ztratíme jejich byznys, ztratíme jejich lásku, ztratíme jejich důvěru a pravděpodobně je ztratíme úplně.

To je záměr dodržování Pravidel, tak abychom se upamatovali, kde jsou naše omezení. Budeme vědět, kde přestat, budeme vědět, jak se máme chovat nebo alespoň jak být upřímní sami k sobě. Jsme-li upřímní sami k sobě, ostatní lidé to ucítí. Uvnitř nich je Bůh. Vně je možná můžeme klamat tím, že budeme říkat lži nebo jim lichotit různými nepravdivými komplimenty, abychom od nich něco získali. Ale uvnitř, Bůh uvnitř nich ví. Nemůžeme je příliš dlouho klamat. To je důvod, proč vždy musíme být upřímní sami k sobě. Pravidla existují z tohoto důvodu, tak abychom se stali čistšími, pravdivějšími sami k sobě a k ostatním lidem, abychom mohli být úspěšní v každém aspektu života.

Není to tak, že tím, že bychom byli takto pravdomluvní, by z toho měli prospěch jen ostatní lidé: jsme první, kdo by z toho měl prospěch, protože cokoli dáme, vrátí se nám zpět. Ale nemůžeme klamat skutečné vnitřní Já ostatních lidí; to je velký přestupek. To je důvod, proč musíme být upřímní a nesmíme lhát.

Mistryně vypráví vtipy

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 142

28. prosince 2001

Florida, USA, originál v angličtině, videokazeta 735

Boží hra scrabble

Malá holčička se modlila ve svém pokoji. Když šel okolo její děda, snažil se poslouchat. Ale stále slyšel: „A B C D E F...“ Celou abecedu. Dívka ji přeríkávala stále dokola. Takže děda řekl: „Hej, dítě, co děláš?“ A jeho vnučka řekla: „Modlím se.“ On řekl: „Co to je za modlitbu?“ Dívka odpověděla: „Snažila jsem se modlit k Bohu, ale nevím, co mám říct. Tak jsem Mu dala celou abecedu, a On si to může poskládat sám.“

Malé nedorozumění

Matka si právě koupila nový kosmetický krém, který ji měl udělat mladší. Nanášela si ho na obličej jednu vrstvu za druhou. Její malý syn se na ni díval a řekl: „Mami, co děláš?“ Maminka řekla: „Dávám si to na obličej, abych vypadala mladší a krásnější.“ Asi za hodinu si vzala ubrousek a krém si setřela. Chlapec řekl: „V čem je problém? Vzdáváš to?“

Ven z nemocnice, ven s penězi

Pacient se na ulici setkal se svým lékařem a poté, co si vyměnili „ahoj, jak se máš?“, atd., lékař řekl: „Jsi v pořádku?“ A pacient odpověděl: „Ano. Máš pravdu. Říkal jsi mi, že mě postavíš na nohy a že zase budu chodit, a měl jsi pravdu.“ Lékař tedy řekl: „Vidíš, říkal jsem ti to. Od kdy chodíš?“ Pacient odpověděl: „Od té doby, co jsem ti zaplatil účet. Musel jsem prodat auto!“

